

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. septembra 2015. godine
Ref. br.: RK 839/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI33/15

Podnosilac

Mihane Ismajli

**Ocena ustavnosti presude SCEL-11-0065-C0068 Specijalizovanog veća
Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na
Kosovsku agenciju za privatizaciju od 13. maja 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija, i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Mihane Ismajli sa prebivalištem u Gnjilanu (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava presudu SCEL-11-0065-C0068 Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Specijalizovano veće PKVS) od 13. maja 2014. godine.
3. Osporena presuda je uručena podnositeljki zahteva 27. oktobra 2014. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti osporene presude, kojom je navodno povređeno pravo podnositeljke zahteva garantovano članom 24 [Jednakost pred Zakonom] stav 1 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 13. marta 2015. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 21. aprila 2015. godine, predsednik Suda je odlukom GJR. KI33/15 imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca i odlukom KSH. KI33/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Enver Hasani i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 28. aprila 2015. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva i tražio da podnese neke dodatne informacije, odnosno da pojasni pod kojim je imenom zahtev podnet; koja je osporena odluka i koja je konačna odluka.
9. Dana 7. maja 2015. godine, podnositeljka je podnela tražene informacije Sudu.
10. Dana 14. maja 2015. godine, Sud je obavestio Specijalizovao veće PKVS o registraciji zahteva i poslao im kopiju zahteva. Pored toga, Sud je tražio da podnesu kopiju povratnice, koja ukazuje na datum kada je osporena odluka uručena podnositeljki zahteva.
11. Dana 25. maja 2015. godine, Specijalizovano veće PKVS je podnelo tražene informacije Sudu.

12. Dana 1. jula 2015. godine, predsednica Suda je odlukom GJR. KI33/15 imenovala sudiju Ivan Čukalović za člana Veća za razmatranje umesto sudije Enver Hasani.
13. Dana 3. jula 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

14. Podnositeljka zahteva je bila zaposlena kao pravni referent u Društvenom preduzeću "Integji", kasnije poznato kao "Tekstilna industrija Integji" u Gnjilanu (u daljem tekstu: DP Integji).
15. Dana 2. marta 2006. godine, Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), koja je imala nadležnost nad DP Integji, odlučila je da ga proda.
16. KAP je zatim utvrdila ko ima pravo da dobije 20% od prihoda prodaje preduzeća, objavljivanjem liste zaposlenih koji imaju pravo na tu naknadu. Podnositeljka zahteva nije bila uključena u toj konačnoj listi.
17. Dana 2. decembra 2011. godine, podnositeljka zahteva je izjavila žalbu protiv KAP Specijalizovanom veću PKVS, tvrdeći da je trebala biti uključena u konačnu listu, obzirom da je bila zaposlena od strane DP Integji u vreme privatizacije.
18. Dana 13. maja 2014. godine, Specijalizovano veće PKVS je (presuda SCEL-11-0065-C0068) odbacilo žalbu podnositeljke zahteva, utvrđujući:

"[...] Zahtev je prihvatljiv, ali neosnovan.

"[...] Žalilac [podnosilac zahteva], koja se nije nalazila na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije, tvrdi da je vraćena na radno mesto u DP kao zaposleni nakon rata i pošto joj nije dodeljen posao, svo osoblje je poslato na "neplaćeno odsustvo".

"[...] Uključivanje bivših radnika se ne odnosi na one koji u stvari – bez obzira na formalni prekid ugovora o radu – nisu bili zaposleni u relevantnom trenutku, tj. u momentu privatizacije. [...] Dakle, činjenica da žalilac nije bila zaposlena od strane DP u relevantnom trenutku privatizacije nije navedena, a kamoli dokazana, da bi se zasnivala na diskriminatornim razlozima [...] Stoga, žalilac nema pravo na se nađe na listi onih zaposlenih koji imaju pravo na 20% od prihoda spin-off DP [...]."

19. Podnositeljka zahteva je podnela Sudu kopiju teksta namenjenog za podnošenje žalbe protiv osporene odluke Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS).

Navodi podnosioca

20. Podnositeljka zahteva tvrdi da su joj KAP i Specijalizovano veće PKVS povredili pravo na jednakost pred zakonom garantovano članom 24 Ustava.
21. Što se tiče ove tvrdnje, podnositeljka zahteva navodi: “[...] Zaposleni koji su imali isti radni status, drugačije su tretirani u pogledu raspodele 20%. Za neke zaposlene, načelo zakonitosti je uzeto u obzir, dok za druge nije [...].”
22. Pored toga, podnositeljka zahteva tvrdi: “[...] Kada je konačna lista zaposlenih, koji imaju pravo na 20%, objavljena [...], ja se nisam našla na toj listi, dok su se na njoj nalazili čak neki zaposleni koji se nisu pojavili na posao još od juna 1999. godine [...].”
23. Podnositeljka zahteva zaključuje, tražeći od Suda sledeće:

“[...] Želim da se moj zahtev usvoji i obaveže suprotna strana, odnosno Kosovska agencija za privatizaciju, da mi prizna pravo na udeo od 20% od prihoda prilikom privatizacije DP [...].”

Prihvatljivost zahteva

24. Sud ispituje da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
25. U tom smislu, Sud se poziva na član 49. Zakona i pravilo 36 (1) (c) Poslovnika, koji propisuju:

Član 49 [Rokovi] Zakona

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. [...].”

Pravilo 36 (1) c) Poslovnika

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev: [...]. c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva [...].”

26. Sud primećuje da podnositeljka zahteva osporava presudu (SCEL-11-0065-Coo68 od 13. maja 2015. godine) Specijalizovanog veća PKVS, tvrdeći da je to konačna odluka u njenom slučaju. Podnositeljka zahteva je dodatno potvrdila poslednju tvrdnju, kada je podnela dodatne informacije u vezi sa traženim pojašnjenjem od strane Suda o tome koja je konačna odluka i koja je osporena odluka.
27. U tom smislu, Sud primećuje da je podnositeljka podnela zahtev 13. marta 2015. godine. Ona tvrdi da joj je uručena osporena presuda 10. januara 2015. godine.

28. Međutim, Sud primećuje da je podnositeljki zahteva uručena osporena presuda 27. oktobra 2014. godine. Ovaj dokaz je podnet od strane Specijalizovanog veća PKVS nakon zahteva Suda da podnese kopiju povratnice koja ukazuje na datum kada je podnositeljki zahteva uručena osporena presuda. Sud je tražio takve dokaze nakon izjave podnositeljke zahteva da ih ona ne može obezbediti.
29. Imajući u vidu gore navedene činjenice, proizilazi da je podnositeljka podnela zahtev Sudu nakon što je istekao zakonski rok od četiri meseca u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika.
30. Sud podseća da je svrha roka od četiri meseca, prema članu 49. Zakona i pravilu 36 (1) c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se predmeti, koji pokreću ustavna pitanja, razmatraju u razumnim rokovima i da ranije donete odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (Vidi slučaj: *O'LOUGHLIN i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva br. 23274/04*, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. godine).
31. Bez obzira na to, kao što je navedeno, Sud, takođe, primećuje da je podnositeljka zahteva podnela kopiju teksta namenjenog za podnošenje žalbe protiv osporene odluke. Kopija nema nikakav registarski broj niti neki pokazatelj koji dokazuje da je bila podneta.
32. U tom smislu, pod pretpostavkom da je podnositeljka zahteva izjavila žalbu Žalbenom veću PKVS, zahtev bi bio preuranjen, jer je još uvek u toku.
33. Sud ne može da uzme u obzir tvrdnje podnesiljke zahteva da joj je pravo na jednakost pred zakonom, kao što je garantovano Ustavom, povređeno osporenom odlukom, a da nije prvo iscrpela sva delotvorna pravna sredstva i ispunila druge proceduralne uslove za podnošenje zahteva.
34. Sud ponavlja da načelo subsidijarnosti nalaže da podnositeljka zahteva iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku, kako bi se sprečila povreda Ustava, ili ukoliko je do toga došlo, da se ispravi takva povreda osnovnih prava.
35. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da priušti nadležnim organima, uključujući sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo se zasniva na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbedi delotvorno pravno sredstvo za povredu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidijarnog karaktera Ustava (Vidi rešenje o neprihvatljivosti: *AAB-RIINVEST Univerzitet D.G.G., Pristina protiv Vlade Republike Kosovo*, KI41/09, od 21. januara 2010. godine, i vidi *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).
36. Dakle, Sud smatra da u slučaju da je podnositeljka izjavila žalbu Žalbenom veću PKVS, zahtev bi bio preuranjen, jer postupak podnositeljke zahteva nakon njene žalbe još uvek nije okončan.

37. Iz gore navedenih razloga, proizilazi da je zahtev van roka i treba da se proglasi neprihvatljivim u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, 4. septembra 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta-Rama Hajrizi